
Villefranche-sur-Mer

Autor:

Data de publicació: 03-08-2016

Villefranche-sur-Mer

Una vista del port de Villefranche-sur-Mer

Escut d'armes

Villefranche-sur-Mer

Coordenades: 43 ° 42'18 "N 7 ° 18'45" I Coordenades : 43 ° 42'18 "N 7 ° 18'45" I

país
França

regió
Provença-Alps-Costa Blava

departament
Alps Marítims

districte
Niça

cantó
Villefranche-sur-Mer

intercomunalidad
Niça-Costa Blava

govern

• Major (2008-2014)
Gérard Grosgeat

zona 1
4,88 quilòmetres 2 (1,88 milles quadrades)

Població (2010) 2
5.471

• Densitat
1.100 / km 2 (2.900 / milla)

Zona horària
CET (GMT + 1)

• Estiu (DST)

INSEE / Codi Postal
06.159 / 06230

elevació
0-575 m (0-1,886 peus)

1 Dades francesos del registre de terra, que exclou els llacs, llacunes, glaceres > 1 km ² (0.386 milles quadrades o 247 acres) i estuaris fluvials.

2 Població sense dobles comptes : residents de comunas múltiples (per exemple, els estudiants i el personal militar) van comptar només una vegada.

Villefranche-sur-Mer (Francès: [vilf??? sy? m???] ; Niçard : Vilafranca de Mar, italià : Vilafranca Marittima, pronunciat [vil?afra?ka maritima]) és un municipi al Alps Marítims departament a la Provença-Alps-Costa Blava regió en la Riviera francesa .

contingut

- 1 Geografia
- 2 Història
- 3 Població
- 4 Economia
- 5 Llocs d'interès

- 5.1 Esglésies i capelles
- 5.2 Altres edificis públics

6 Galeria

- 6.1 Les platges publiques

- 7/2
- 8 ciutats germanes
- 9 Vegeu també
- 10 Referències

Geografia

Villefranche-sur-Mer està al costat de la ciutat de Niça cap a l'est al llarg de Mont Boron, Muntanya Albán i Mont Vinaigrier, ia 10 km (6,2 milles) al sud oest de Mònaco . La badia (Rade) de Villefranche és un dels ports naturals més profunds de qualsevol port en el mar Mediterrani i proporciona un ancoratge segur per als vaixells de grans dimensions, aconseguint profunditats de 95 m (320 peus) entre el cap de Niça i Cap Ferrat ; que s'estén cap al sud per formar un

abisme de 500 metres (1700 peus) conegut com el Canó submarí de Villefranche aproximadament a una milla nàutica de la costa.

Els límits de la ciutat s'estenen als turons que envolten la badia d'escalada des del nivell del mar fins a una altitud de 520 m (1750 peus) a Mont-Leuze, el que reflecteix en terra les característiques que es troben en alta mar. Els tres "Corniches" o carreteres principals que uneixen Niça a Itàlia passen a través de Villefranche.

Història

Armada otomana d'aterrar a Villefranche, durant el 1543 Cèrcol de Niça .

Fort Muntanya Albán

El lloc del que està ara Villefranche i els seus voltants Beaulieu-sur-Mer i Saint-Jean-Cap-Ferrat ha estat habitada des de temps prehistòrics. Celto-ligures tribus vagaven per la zona i les comunitats agrícoles establertes en els pujols dels voltants. Els grecs i més tard els romans van utilitzar el port natural com una parada en el camí als assentaments grecs de tot l'Oest de la Mediterrània . Després de la conquesta de la Gàl·lia per Juli Cèsar , els romans van construir una extensió de la Via Aurelia (Via Aurelia), que passa a través de la solució de Montolivo.

Per la caiguda de l' Imperi Carolingi , l'àrea era part de Lotaringia i més tard en part del comtat de Provença . En 1295, Carles II , Duc d'Anjou , a continuació, comte de Provença, va atreure als habitants dels seus voltants i Montolivo de conformar més a prop de la costa per tal d'assegurar l'àrea de pirates . Per la carta, va establir Villefranche com un "port lliure", d'aquí el nom, la concessió de privilegis fiscals i drets de taxes de port que es va perllongar fins ben entrat el segle 18. [1]

Turons dels voltants de Villefranche amb el Mont-Leuze en el fons

Per 1388, Medi Provença va passar a formar part del Ducat de Savoia com a conseqüència de la successió en disputa a la heirless reina Joana I de Nàpols . Durant els següents 400 anys, la zona coneguda com el comtat de Niça va ser molt disputat entre el Sacre Imperi Romà a la qual Savoy era un aliat i la francesa .

En 1543, els franc-turques exèrcits van saquejar i van ocupar la ciutat després del lloc de Niça, el que va provocar duc Manuel Filibert d'assegurar el lloc mitjançant la construcció d'una impressionant ciutadella i un fort en les rodalies Muntanya Albán. A finals del segle 17, l'àrea es va reduir a la francesa, però va ser retornat a Savoy després de la Pau d'Utrecht . [2]

Durant el segle 18, la ciutat va perdre una mica de la seva importància marítima per al nou port que s'està construint a Niça, però es va mantenir una base militar i naval. En 1744, 01:00 franc - espanyol exèrcit sota el príncep de Conti van envair els piemontesos regiments de Charles Emmanuel III de Sardenya al Fort de Muntanya Albán en les altures per sobre de la ciutat.

En 1793, els francesos van tornar a tornar a ocupar Villefranche i el comtat de Niça segueix sent part del Imperi Napoleònic fins 1814. Va ser retornat a la Regne de Sardenya pel Congrés de Viena .

En 1860, com a conseqüència del Risorgimento , se li va donar a França pel tractat després d'un plebiscit .

A finals del segle 19, s'havia convertit en un important Armada russa base i els russos establert un oceanogràfica de laboratori a l'antic llatzeret . [2]

El lloc era també la residència d'hivern de les regalies i els rics visitants.

la badia de Villefranche és notable per arribar a una profunditat significativa a prop de la costa. Com a resultat s'ha convertit en un important port en els darrers anys. Des de la Primera Guerra Mundial , la Marina dels Estats Units ha cridat de forma regular, de manera que el port de Villefranche llar de la Flota dels Estats Units 6 de 1948-66 de febrer, quan el president francès Charles de Gaulle va retirar a França de l'OTAN i les forces dels Estats Units requereix que sortir. Durant els últims anys abans de 1966, el vaixell insígnia de la Sisena Flota Comandant girar entre USS Springfield (CLG 7) i USS Little Rock (CLG 4). [3] Des de la dècada de 1980 Villefranche ha estat utilitzat per als vaixells de creuer . És el més visitat de creuers port d'escala a França. [2]

Població

població històrica

Curs Pop. ±%

1962
5.953

-

1968
6,790
+ 14.1%

1975

7.200
+ 6,0%

1982
7.363
+ 2,3%

1990
8,080
+ 9,7%

1999
6,833
-15,4%

2008
6.244
-8.6%

2010
5.471
-12.4%

Villefranche és ara part de la comunitat urbana de Niça Costa Brava i així es pot considerar un barri de la zona metropolitana de Niça. La disminució de la població en els últims anys i especialment en la dècada de 1990 pot atribuir-se al cost de béns arrels i un augment dels residents a temps parcial, que en general no són comptats en el cens. Però envelliment de la població de Villefranche, igual que a la part oriental dels Alps Marítims altra banda, no està sent substituïda per les persones més joves al mateix ritme que a la resta del departament. [4]

Economia

L'activitat principal segueix sent el turisme, amb hotels i restaurants que empra una part considerable de la població. Les activitats tradicionals, com la pesca, han donat pas a les activitats relacionades amb el mar, com la vela i el busseig en aigües profundes. Una cosa d'activitat de la drassana roman al port de "la Donar-se" però la major part s'ha traslladat a Antibes. construcció i manteniment d'habitatges, el que proporciona una gran quantitat de treball a mitjans del segle 20, ara ha disminuït considerablement.

Llocs d'interès

Esglésies i capelles

La Chapelle-Saint-Pierre (capella de Sant Pere) data del segle XVI

Església de Sant-Michel (Església de Sant Miquel) al cor del nucli antic, va ser construït en la dècada de 1750 en el barroc italià a l'estil d'on estava parat originalment una església del segle XIV a principis més modest. Conté diverses obres d'art, sobretot un gran Sant Miquel de pintura sobre l'altar major de marbre, una escultura jacent de Crist (segle 18), conegut com el "Crist de les Galeres" i una estàtua de fusta policromada de Sant Rocco. L'òrgan construït pel

Grinda Germans en 1790 és un dels més antics del Comtat de Niça encara en funcionament. L'edifici va ser inclòs en el Registre de Llocs històrics francesa el 1990. [5]

La Chapelle-Saint-Pierre (capella de Sant Pere) data del segle XVI. S'utilitza com a magatzem per a xarxes dels pescadors locals i equips per a la major part de la part 19 i principis del segle 20, va ser restaurada el 1957 amb Jean Cocteau afegint els seus ara famosos murals que representen la vida del sant i dels pescadors locals. L'edifici va ser inclòs en el Registre de Llocs històrics francesa el 1995. [5]

Altres edificis públics

L'antic port de la Donar-se data del segle 17. Construït originalment per a les galeres del Duc de Savoia , que ara és un port esportiu amb el drassana activitats per a iots. És també el lloc de l'observatori oceanogràfic Observatori Oceanologique de Villefranche [6] de la Universitat Pierre i Marie Curie de París i del Centre Nacional d'Investigació Científica amb 3 laboratoris (Oceanologia , geociències marines i biologia cel·lular) i 150 els personals adjunta a la mateixa. [7] els edificis i estructures que envolten el port també estan incloses en el Registre de Llocs històrics francesa des de 1991. [5]

La ciutadella construïda el 1557 ara alberga l'ajuntament, un centre de convencions, tres museus i un teatre a l'aire lliure. [5]

La Rue Obscure (fr) o "Carrer Fosca" és un passadís sota les cases davant del port que data de 1260.

La Vila Leopolda als turons que envolten una vegada va ser la residència del rei Leopold II de Bèlgica i ha estat etiquetat com "la casa més cara del món" ..

Galeria

El port en 1870

Veure en el port vell de donar-se de Villefranche-sur-Mer (fr)

L'entrada a la "OBSCVRE RVE" (la Rue Obscure (fr)

La Vila Leopolda

Una vista d'un carrer

Les platges públiques

Plage des marinières és la platja principal i està situat a l'extrem nord de la badia. S'estén per 1 km sota de la pista de la línia de ferrocarril que uneix Niça a Itàlia.

Plage de la Donar-se una platja de còdols més petita situada darrere de l'embarcador principal del port de la Donar-se.

Els mitjans de comunicació

El nucli antic i la badia han ofert durant anys un conjunt natural per als productors de pel·lícules. Entre moltes produccions, per anomenar només alguns:

Raoul Walsh 's El gentilhome dels mars
Aventures del Capità Fabian amb Errol Flynn
Alfred Hitchcock 's Atrapa a un lladre
El comte de Montecristo amb Louis Jourdan
Leo McCarey 's An Affair to Remember
La boja de Chaillot amb Katharine Hepburn
Mai diguis mai més amb Sean Connery
La joia del Nil amb Michael Douglas
El cas Bourne amb Richard Chamberlain
Killers amb Ashton Kutcher ,
Risc màxim amb Jean-Claude Van Damme
Dirty Rotten Scoundrels amb Steve Martin i Michael Caine
Ronin amb Robert De Niro
Absolutely Fabulous: La pel·lícula amb Jennifer Saunders i Joanna Lumley

Villefranche-sur-Mer és també un port per visitar forces navals i en particular de l'Armada dels EUA vaixells. (Per exemple, el USS Barry (DD-933) i el USS Volador (SS-490)) i el AEGIS creuer USS Yorktown CG-48 a mitjans i finals dels 80.

Les façanes dels edificis al port van ser la inspiració per a la pel·lícula que es desenvolupa a les Moteurs ... Acció!
L'espectacle de la Studios Park Walt Disney a Disneyland París i Disney-MGM Studios a Walt Disney World , Florida.
[8]

Va ser també en Villefranche-Sur-Mer que els Rolling Stones van gravar el seu àlbum de 1972 Exile on Main St. , al Belle Epoque de l'era mansió Nellcote .

Algunes escenes de Amy prunera trilogia 's "Apareguts" es duen a terme a Villefranche-sur-Mer.

Ciutats germanes

Bordighera , Itàlia
Cape Coral, Florida , Estats Units
Nieuwpoort , Bèlgica
Pla-els-Ouates , Suïssa
Reiskirchen , Alemanya

Vegeu també

Comunas del departament d'Alps Marítims
La navegació a vapor rus i Trading Company
vila Nellcote

Referències

INSEE

(Francès) Barelli H. - Rocca R.: "Histoire de l'Identité Niçoise ", pàgina 22-31, Serre Editeur 1998

(francès) Tracou C-Richard D.: "La Rade Etincelante ", pàgina 11, 66 i 77, Edicions 2Fab 1995

<http://www.ussslittlerock.org/Villefranche/villafrance.html>

"Territoires de SCOT en Provence-Alps-Costa Blava" (PDF). Wwv.insee.fr (en francès).

"Mediathequede l'Arquitectura i del Patrimoni" Ministère de la Culture -. Base Mérimée (en francès).

"L'Observatoire Oceanologique de Villefranche-sur-Mer" . Consultat el 3 dagost de 2009.

"Lloc de l'Observatoire océanologique" (en francès).

[//www.youtube.com/watch?v=aNEiJkkn-Vk](https://www.youtube.com/watch?v=aNEiJkkn-Vk)

Wikimedia Commons alberga contingut multimèdia sobre Villefranche-sur-Mer .

[show]

v
t
i

Comunas del